

Протокол

гр. София, 30.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6547** по описа за **2022** година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 13,52 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. А. В. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, явява се лично.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ В. П. Г. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. В., в качеството му на адвокат.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ П. Т. З. – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, не се явява и не изпраща представител. Представя писмени бележки.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. М., с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомени, явява се прокурор Д..

Страните /поотделно/ и прокурор Д.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по призоваване, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата на В. А. В., подадена срещу: Чл. 63, чл. 64, чл. 68, чл. 69 и чл. 70 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, приета с Решение № 332 по Протокол № 48/19.05.2005 г., последно изменена и Допълнена с Решение № 73 по Протокол № 47/10.02.2022 г. на СОС.

ДОКЛАДВА молбите за встъпване от двамата жалбоподатели: П. Т. З., подадена на 15.03.2023 г. и В. П. Г. от 29.03.2023 г.

ДОКЛАДВА административната преписка представена от ответника с писмо от 15.07.2022 г.

ДОКЛАДВА допълнително представени писмени доказателства на 29.03.2023 г., относно процедурата по приемане на Наредбата.

Жалбоподателят В.: Поддържам жалбата. Да се представените доказателства от СОС. Нямам други доказателствени искания.

Юрк. М.: Оспорвам жалбите. Няма да соча нови доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Прокурор Д.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства представени като административна преписка от СОС, с писмата от 15.07.2022 г. и 29.03.2023 г.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните и липсата на доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна и

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Жалбоподателят В.: Моля да прогласите нищожността на оспорените текстове от Наредбата, доколкото са издадени извън предоставената законова делегация на СОС. Общината има право да въвежда режим на платено, почасово паркиране, но Общината няма право да въвежда режим на така наречения „служебен абонамент“, който да въвежда възможности за неограничено паркиране 24 часа, 7 дни в денонощието. Т. паркиране има обаче и Общината много добре знае, защото тя го раздава на определени лица с големи материални възможности. Миналата неделя преминавайки през [улица], видях табелка за денонощен служебен абонамент, 7 дни в седмицата, срещу Докторски паметник, на който беше паркирано в неделя едно лъскаво и чисто ново „Порше“. Ако Столична община може да бъде заблудена, че това е вид търговски имот, и че това място е за търговски дейности, аз съм сигурен, че Съдът няма как да бъде заблуден в това. На всички ни е ясно, че този господин със значителни финансови средства си е купил правото да си паркира там. Основния въпрос е дали общината има право, като орган на местното самоуправление да продава нашата публична собственост? Не, няма това право!

В жалбата си съм акцентирал на факта, че разпоредбите са дискриминационни, защото всички граждани живеещи в центъра на [населено място], нямат право на гарантирано място, докато някакви по неясния критерии – „търговски обект“, каквото и да значи това, знайни и незнайни хора имат право да паркират до пет места. Умишлено съм ви дал в жалбата конкретен пример как на уважаемия господин са му дадени пет служебни абонамента. Защо са му пет, може би, за да си паркира колата на две места. Не считам, че това е обществено оправдано и всички знаем защо това се е случило. Макар и цената да е висока на тези денонощни служебни абонаменти, то тя на практика дава възможност на човек, който има пари да си плати и да получи право на място в центъра на С., което да стане на практика негово, докато той си плаща. Т. право общината няма по силата на законовите делегации на цитираните от мен чл. 99 от Закона за движение по пътищата и чл. 21 и чл. 22 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, заради това считам, че разпоредбите са нищожни. Ако приемете, че те не са нищожни, то моля да ги отмените, доколкото тези разпоредби противоречат на материалния закон. Противоречат на основните разпоредби в Закона за защита от дискриминация като впрочем Общината в лицето на нейния процесуален представител пропуска, че при позоваване на разпоредби от Закона за защита от дискриминация, по силата на специалното правило на чл. 9 от Закона, доказателствената тежест е обърната и те бяха тези, които следваше да докажат, че не е нарушен принципа на неравно третиране, но тази пасивност е добре дошла за жалбоподателите. Считам, че е налице пряка дискриминация на база критерия, дали имота е нежилищен, спрямо това дали е жилищен, т.е частно-правните субекти притежаващи нежилищни имоти са поставени в по-благоприятно положение спрямо частно-правните субекти, чиито имоти са жилищни.

Съвсем отделен въпросът е и как Общината съвсем лицемерно акламира да ползваме тротинетки и градски транспорт, а нейния чиновнически ешелон се е опасал с гарантирани паркоместа места навсякъде, има шофьори и си държи около всеки един район по четири – пет места само за него. В тази насока ще ви припомня и колко несправедливо Общината се отнесе към Съда, когато стана въпрос за осигуряване на места пред съдилищата, за да може призовкарите да оставят делата, които носят идващи от другите съдилища и призовки. Тогава Общината каза „Не ни интересува, плащайте си служебния абонамент и ако не го плащате, няма да имате места“. Наложих се да се правят някакви законови гимнастики за обособяване на зона за сигурност. Общината поставя приходите на Центъра за градска мобилност, за които имаме нулева прозрачност, пред интересите на правосъдието. Закона това не им дава право, това не е в мой интерес, това не е в интерес на никой гражданин, защото бързото правосъдие е не само писане на съдебни актове в инструктивния едномесечен срок, а то е забавено преди всичко именно от тези разнасяници на дела със служебни пощи, които щеше да се забави много повече ако нямаше къде да паркират тези хора, за да носят делата. Но разбира се СО това не я интересува, тя предпочита да събира по 700 лв. на месец от паркомясто от тези, които са склонни да ги дадат.

Много са примерите на заобикаляне на закона в тази наредба и ще си позволя да Ви ги посоча поименно, защото те са повече от очевидни. На [улица], където е регистриран адресът на управление на небезизвестната „А.“, всъщност живее семейството притежаващо „А.“, те са си взели служебни абонаменти, това обаче не са, това са на практика обособени техни лични паркоместа и то само на принципът – „Имаш пари, имаш място – нямаш пари, нямаш място“. Затова и разпоредбата е

дискриминационна като единствената оправдана уредба в тази наредба е местата за хора със затруднено придвижване или така наречените инвалидни паркоместа, които са ограничени само защото общината предпочита да трупа пари. Миналата седмица прекарах 40 минути на [улица] в километрично задръстване, защото СО е обособила огромни места за служебни абонаменти за клиентите си и изключително тесни места от лявата страна на [улица], между Съдебната палата и х-л „Р.“. Заради тези изключително тесни места, защото те са безплатни, а не са по 700 лв., паркиралите правомерно коли, които са по широки като джипове, блокират движението на цялата столица, а СО бездейства. Обадихме се, реакция нямаше. Защо, защото СО реагира само когато има нужда да си събира парите. Например ако някой спре на служебен абонамент на секундата ще има реакция защото тя си пази клиентите.

Разпоредбите, които съм оспорил пряко противоречат на посочените от мен текстове в Закона за защита от дискриминация. В тази връзка не е било необходимо да сезирам Комисията за защита от дискриминация, а и съмнително е до колко тази комисия, която е функция от волята на изпълнителната власт, която се припокрива с местната, би имало някаква ефективност. По отношение на нарушението на административнопроизводствените правила, то е видно от представената ви преписка, защото общината не е изпълнила своето задължение при изработване на тези проекти за нормативни актове да вземе предвид недопускането на дискриминация, така както изрично предвижда чл. 6, ал. 2, те нямат обсъждане в тази посока, т.е. само на това процедурно основание тази наредба трябва да бъде отменена. И накрая става дума за несъответствие с целта на закона въз основа, на който е издадена наредбата. Идеята на почасовото паркиране е да може да се ограничи паркирането в центъра, за да се стимулират хората да ползват обществен транспорт или друг начин на паркиране. Идеята на регулиране на почасово паркиране, не е който има пари да си купи място, а точно това се случва и ви моля да обърнете внимание като живущи в този град, защото абонаментите растат ежедневно все повече няма къде да се паркира, повече от половината места са раздадени и това е само защото Център за градска мобилност се интересува преди всичко от това как да трупа повече пари.

Столична община не само, че не решава проблема с паркирането, тя съществено го задълбочава, защото ако тези служебни абонаменти ги нямаше, С. нямаше да има проблем с паркирането. Действително приходите на общината са значими, но приходите не са и не могат да бъдат основание за нарушаването на закона за нарушаване правата на гражданите, за нарушаване моите права и на правата на другите присъединени жалбоподатели. Като последно ще се обърна към Вас с това, че тази седмица имах повод да се обърна по същество към състав на Софийски районен съд във връзка с дело срещу общината за поддържане на недостъпна градска среда на хора с увреждания. Мое дълбоко убеждение е, че не тези избори през ноември ще са от значение за нашето общество, колкото произнасянето на настоящия състав и на съда по делото, по исквете за защита от дискриминация, защото твърде дълго търпяхме тази община да бездейства и твърде дълго оставихме общината да прави каквото прецени под претекст, че гледа да запази нашият интерес разширяване на зоната за почасово паркиране, което нямаше да бъде необходимо ако не се раздаваха абонаменти на близките приятели на служителите на общината.

Затова и ви моля да отмените оспорените текстове на наредбата, като вземете предвид, че моето оспорване не е едно заяждане срещу платеното почасово паркиране, аз плащам и съм съгласен да плащам, но съм бил в много европейски

столици и градове и никъде няма такива служебни абонаменти, в М. няма за изпълнителната власт, в Б. няма за местната и централната власт, в П. няма за местната и централната власт, в Р. няма за местната и централната власт. Нашата изпълнителна власт и власт на местното самоуправление не е привилегирована каста и може да ползва същия превоз, какъвто ползваме всички други граждани и няма право на гарантирани паркоместа, каквито са тези на посочения площад „Ж. Ж.“ от мен, затова и ви моля да отмените тази наредба, да я прогласите за нищожна и в условията на евентуалност да я отмените. Претендирам разноски в производството, за което представям списък с препис за насрещната страна. Претендирам да ми присъдите минимално адвокатско възнаграждение от 1200 /хиляда и двеста/ лв. с ДДС за указана безплатна правна помощ на В. Г..

Юрк. М.: Правя възражение за прекомерност, доколкото в жалбата на В. Г. е само молба за присъединяване към делото, моля да е в минималния размер, в случай, че бъде уважена жалбата. По отношение на жалбата на г-н З., където се твърди, че актът е издаден от некомпетентен орган като той прави препратки към чл. 171, т. 5 от Закона за движение по пътищата, а ответната тук страна направо цитира закона и не уточнява коя е разпоредбата, искам да кажа, че нормативната основа за приемане на наредбата трябва да се търси в чл. 8 от Закона за общинската собственост, тъй като пътищата и улиците са публично общинска собственост. Този чл. 8 казва, че придобиването и управлението на имоти и вещи общинска собственост е под общо ръководство и контрол на общинските съвети и точно това е направил този общински свет. Позовавайки се на чл. 21, т. 13 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, той е уредил дейността на физическите и юридическите лица да извършват дейност в близост до адреса си, именно това е връзката между предмета на наредбата и правното основание. В същото време е отчетено състоянието на инженерната инфраструктура, чухме колко малко места има за паркиране и общият им недостатъчен брой и в тази връзка не се установява противоречие с нормативния акт от по-висока степен.

За да приключа с жалбата на г-н З., искам да кажа, че там където се споменава противоречие с нормативния акт, че не е извършено обществено обсъждане, искам да кажа, че атакуваната разпоредба е приета през 2013 г., а чл. 26 и чл. 28 от Закона за нормативните актове, въвеждат тези допълнителни изисквания 2016 г., т.е към момента на приемане на чл. 70, актът е приет в съответствие с действащата тогава нормативна уредба, след това има обществено обсъждане. За да е дискриминация, за да се изследва въобще такава трябва да имаме сравними сходни обстоятелства за сочените в жалбата категория лица, които се третират по различен начин. Това в случая няма, ние нямаме норма, която да третира лицата по различен начин, ние имаме различни правни режими, които иска да ползва служебния абонамент, които иска да не го ползва. В тази връзка поддържам възражението си още от предходно заседание, че липсва правен интерес в спора на настоящата жалба. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Представям и моля да приемете писмени бележки. Моля да прекратите делото, тъй като липсва правен интерес за воденето му и да оставите жалбата без уважение.

Прокурор Д.: Считам подадените жалби срещу процесните разпоредби на чл. 63, чл. 64, чл. 68, чл. 69 и чл. 70 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община за неоснователни и недоказани. Считам, че в хода на проведеното настоящо съдебно производство не се доказва наличието на заявените юридически

пороци на обжалвания акт, съответно нарушение на административнопроизводствените правила, несъответствие с целта на закона и тежко противоречие с материалноправните разпоредби. Считам, че тези твърдения се оборват от приобщената по делото писмена документация и доказателства. Споделям изложените съображения, доводи и възражения на ответника по жалбата СОС и съответно моля да оставите подадените жалби без уважение.

Жалбоподателят В. /реплика/: Разпоредбата на чл. 8 от Закона за общинската собственост не дава право на общината, на база критерии кой е склонен да даде пари, да обособява част от нашите улици. По отношение на правния интерес, когато не знаем какво да кажем обикновено посочваме, че няма правен интерес. Правен интерес имам, защото този абонамент ми пречи да паркирам там. Аз не нарушавам правилата и ще го спазвам докато Съдът не го отмени или ако отхвърли жалбата, от там произтича и интересът ми. Относно недостатъчността на местата, те са напълно достатъчни ако нямаше служебни абонаменти. Относно специфичната търговска дейност – никой не е казал, че трябва да си паркираш колата точно пред вкъщи, за да живееш до дома си. По същия начин, не ти е нужно и да имаш пет места, когато имаш две социално осигурени пред х-л “Р.“, за да осъществяваш дейността си на адвокат.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14,13 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: